

7 klassen:

Dito dito dito.
 Traktamente 3 R:dr per dag.

8 klassen:

Dito dito dito.
 Traktamente 3 R:dr per dag.

9 klassen.

Dito dito dito.
 Traktamente 2 R:dr per dag; äfvensom
 att samma reglemente omfattar bestämmelse derom, att de efter
 år 1865 utfärdade och dermed i sammanhang egande föreskrif-
 ter i afseende på reseersättningar för extra förrättningar skola
 ega tillämpning i afseende på det nu föreslagna.

Jag anhåller om remiss till vederbörligt Utskott, som, i afseende på den af
 mig föreslagna rese- och traktamentsersättningen samt klassindelningen, må lemnas
 frihet att deruti göra de ändringar, som kunna anses lämpliga.

Stockholm i Januari 1869.

A. Rydberg.

N:o 68.

*Af Herr E. Döfsen: Om ytterligare anslag för fortsatt väganläggning till
 Norge genom Vester-Dalarna.*

I det vid Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och
 behof fogade protokoll öfver civilärenden af den 5:te innevarande månad omförmä-
 les bland väganläggningar, vägförbättringar m. m. af den större omfattning, att,
 under vanliga förhållanden, bidrag till utförandet icke meddelats från de allmänna
 fonder, som för dylika arbeten eljest blifvit ställda till Kongl. Maj:ts disposition,

“Väganläggningen till Norge genom Vester-Dalarna”, af Kongl. Styrelsen för Väg- och Vattenbyggnader hänförd till första klassens arbeten, med ett föreslaget understödsbelopp af 43,650 riksdaler; men särskildt statsbidrag för berörda väganläggnings utförande har likväl icke ansetts kunna nu äskas, hvaremot Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att anvisa ett anslag af 150,000 Riksdaler för anläggning af nya samt förbättring af backiga eller eljest mindre goda vägar.

Då de arbeten af större omfattning, för hvilka särskilda understödsanslag under vanliga förhållanden sålunda vore att påräkna, och likasom väganläggningen till Norge blifvit hänfödda till första klassens arbeten, utan att så beskaffade anslag nu blifvit till dem af Kongl. Maj:t hos Riksdagen i nåder äskade, finnes af Kongl. Styrelsen för väg- och vattenbyggnader förordade till understöd med ett belopp öfverstigande 1,100,000 riksdaler, och för de mindre arbetsföretag, för hvilka understödande anslag till en allmän fond med 150,000 riksdaler är vordet äskadt, understöd i första klassen blifvit beräknadt till mera än 500,000 riksdaler, så vill det synas tvifvelaktigt huruvida, om än till följd af för handen varande förhållanden understöd från nämnda fond kan komma att lemnas äfven till arbeten af större omfattning, för fortsättningen af ifrågavarande väganläggning till Norge något, eller ett sådant understöd kan erhållas, att den fattiga befolkningen i Lima och Transtrands socknar förmår under år 1870 utföra så stor del af väganläggningen, som under sistlidna år egt rum och för detta år är afsedt med de anslag som för nämnda år blifvit anvisade, och som erfordras för att låta denna nya väg komma till gagn för trafiken med Norge, om icke förr åtminstone år 1872. Den farhåga, som i berörda hänseende af ofvananförda förhållanden uppstår, måste ock vinna ökad betänklighet, om i betraktande tages ovissheten ej mindre deraf, att, med afseende å hvad åberopade protokoll innehåller, från berörda fond något anslag lemnas för ifrågavarande företag, än äfven deraf att fonden varder till ofvannämnda belopp bestämd.

Det intresse, som i Norge visat sig för denna kommunikationsleds öppnande redan innan något anslag för väganläggningen blifvit ifrågasatt, bekräftar företagets vikt samt allmänna betydelse för gemenskapen emellan befolkningen på begge sidor om riksgränsen, och om den skada, som måste härflyta deraf, att företagets utförande måste inställas efter derå under tvänne år nedlagda kostnader och arbete kan man lättare göra sig en föreställning än någon säker beräkning.

I ändamål att förekomma en slik skada och att inför våra grannar Norrmännen ådagalägga, att vi dela deras önsknings i afseende på en lättare gemenskaps och liffigare förbindelses öppnande genom denna väg emellan begge ländernas folk, samt på grund af det yttrande Kongl. Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen sistlidet år i ämnet meddelade, att återstoden af då tillstyrkt understöd för detta företag, sedan visst belopp då blifvit anvisadt, framdeles borde utgå i mån som arbetet fortsattes, får jag, viss att de anvisade medlen för innevarande år, likasom

under förlidet är hufvudsakligen egt rum, skola varda enligt fastställda planer upp-
arbetade, vördsamt hemställa:

att Riksdagen till fortsättningen under år 1870 af arbetet å
ifrågavarande väganläggning och derå förekommande brobygg-
nad öfver Fulu elf måtte anvisa ett särskildt anslag till lika
belopp som för hyardera af nästlidet och innevarande år blif-
vit bestämda eller 16,000 riksdaler riksmünt.

Om remiss till Stats-Utskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Eric Dofsen.

N:o 69.

Af Herr **P. U. Ljuslin:** *Om ändring i lagens stadgande rörande vinter-
väghållningen.*

Under åtskilliga föregående riksdagar har fråga förevarit om ändring af nu
gällande stadgande angående skyldighet att underhålla vägar och broar, och Rikets
Ständer hafva vid 1865—1866 års riksdag uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t
den 7 April sistnämnda år, jemte det de redogjort för hvad i detta ärende förekom-
mit, tillika uttalat den åsigt, att skyldigheten att deltaga i väghållningsbesväret
borde med vissa modifikationer utsträckas ej allenast till fastigheter af alla slag,
utan äfven till en hvar till deltagande i kommunalutskylder förpligtad person och
utgöras efter samma grund som nämnda utskylder, hvarjemte Rikets Ständer uti samma
skrifvelse anhållit, att Kongl. Maj:t måtte i öfverensstämmelse dermed låta utarbete
och, så snart ske kunde, till Riksdagen framlägga nådig Proposition i ämnet. Med
anledning deraf blef vid sistlidna års riksdag nådig Proposition med förslag i ämnet
af Kongl. Maj:t till Riksdagen aflemnad. Sedan denna nådiga Proposition blifvit
af Riksdagens Kamrar till Lag-Utskottet remitterad och Utlåtande från detsamma
afgifvits, stadnade Kamrarne vid slutliga behandlingen af frågan uti olika beslut,
till följd hvaraf frågan för den gången ansågs såsom förfallen. Vid 1867 års riks-